

Zielenslaap

R. Baruch, PhD

Wat gebeurt er als een persoon sterft?

Veel mensen benaderen het onderwerp sterven met angst. Dit komt omdat ze niet weten wat er met hen zal gebeuren na hun dood. Als iemand echter de Bijbel raadpleegt, kan deze persoon met zekerheid weten wat er met hem zal gebeuren als hij sterft. Er zijn twee verschillende, maar verwante definities voor 'dood/sterven'. De eerste is eenvoudig de scheiding van de ziel van het lichaam. De tweede is de eeuwige scheiding van de ziel van G-d. Voordat we verder kunnen gaan met onze studie, is het helpend om ook de verschillende dimensie van de mens te definiëren.

In het Nieuwe Verbond spreekt Paulus over **het lichaam, de ziel en de geest** van een mens (zie 1 Thes. 5:23). Het is duidelijk wat Paulus bedoelt als hij over het lichaam spreekt, maar wat is het verschil tussen de ziel en de geest? In het Hebreeuws zijn er twee woorden נפש ונשמה. De eerste heeft betrekking op **de essentie van een persoon**, terwijl de tweede de **spirituele dimensie van een individu** is. Daarom, toen ik eerder over de ziel sprak, bedoelde ik echt de spirituele dimensie van een persoon. Sommige geleerden hebben gezegd dat het verschil tussen ziel en geest in het Nieuwe Testament is dat de ziel een soort 'container' voor de geest is.

Een zeer belangrijke term in de Bijbel is verlossing. Hoewel dit concept op veel verschillende zaken kan worden toegepast; in het algemeen: wanneer verlossing wordt genoemd met betrekking tot een persoon, dan heeft het betrekking op een reddingservaring, waarin iemands zonden worden vergeven en als resultaat van deze betaling kan deze persoon nu het Koninkrijk van G-d binnengaan.

Een andere belangrijke term die verband houdt met deze discussie is Sjeool. **Sjeool** is de plaats waar, in het Oude Testament, iemand heen zou gaan als hij of zij zou sterven. Sjeool bevindt zich in de lagere delen van de aarde. Yeshua leerde in Lukas hoofdstuk 16 dat Sjeool uit **twee afzonderlijke compartimenten** bestond. De ene heet '**Hades**' in het Grieks, oftewel de **hel**, en de andere staat bekend als **Abrahams boezem** (borst). De hel is een plaats van pijniging, waar de ziel in doodsangst brandt. Abrahams boezem is een plaats waar degenen die hetzelfde soort geloof hadden als Abraham bezat, heen gingen toen ze stierven. Deze plek is een soort paradijs. De Schriftuurlijke basis om Abrahams boezem een **soort paradijs** te noemen, wordt gevonden in Lukas 23:43, waar Jezus de ene misdadiger, die berouw had en naast Hem werd gekruisigd, beloofde: "Voorwaar, Ik zeg je: vandaag zul je met Mij in het paradijs zijn. "

Toen Yeshua stierf aan de boom (kruis) wordt de lezer verteld dat Hij afdaalde naar de lagere delen van de aarde, waar Hij predikte tot de geesten in de gevangenis (zie 1 Petrus 3:19). Deze individuen waren ongehoorzaam, d.w.z. geloofden niet in de beloften die G-d aan Abraham deed (het Abrahamitische Verbond). Paulus stelt terecht in Galaten 3:16 dat het fundament van het Abrahamitische Verbond de Messias, Yeshua is. Vandaar dat degenen die net als Abraham geloofden dat G-d de Messias zou sturen om Zijn volk van hun zonden te verlossen, naar Abrahams schoot gingen, terwijl degenen die deze belofte verwierpen, d.w.z. handelden in ongeloof, in de hel afdaalden.

Het is absoluut belangrijk dat men zich realiseert dat tot aan de bediening van Yeshua, degenen in Abrahams schoot alleen geloofden dat G-d de Messias zou sturen, maar ze hadden geen idee wie de Messias is. Daarom informeert de Schrift de lezer dat, nadat Hij Zijn identiteit verkondigen aan degenen in de hel, die niet in de belofte van het Abrahamitische verbond geloofden en te onthullen waarom ze gekweld werden, Yeshua vervolgens naar Abrahams schoot ging en Zichzelf openbaarde als de Degene op wie ze

hadden gehoopt. Paulus stelt vervolgens in Efeziërs hoofdstuk 4 dat Yeshua later degenen in Abrahams schoot mee naar de hemel nam (lees Efeziërs 4:8-10).

Daarom is er vandaag de dag, hoewel sjeool nog steeds bestaat, alleen de hel die overblijft. Yeshua leegde Abrahams boezem. Velen zien Jesaja 5:14 als basis voor deze visie. Daar, zo wordt gesteld,

לכן הרחיבה שאול נפשה ופערה פיה לבלי חוק וירד הדרה והמונה ושאוה ועלו בה.

“Daarom heeft sjeool zichzelf vergroot en haar mond onmetelijk geopend. Het zal ten onder gaan, zijn glorie en de menigte en zijn lawaai en die zich erover verheugde”. Wat dit vers onthult, is dat sjeool is vergroot en dat haar ingang (mond) wijd open staat om degenen te ontvangen die plezier hadden in deze wereld en G-d's Woord negeerden.

Hoe kunnen we weten dat Abrahams boezem tegenwoordig niet bestaat? De Bijbel zegt dat Jezus is opgestegen naar de hemelen. Yeshua beloofde de gelovigen dat waar Hij is, zij ook zullen zijn (zie Johannes 14:3). Evenzo stelt Paulus dat afwezig zijn van dit lichaam (dood) hetzelfde is als aanwezig zijn bij de H-r (2 Korintiërs 5:8). Dus als Yeshua in de hemel is en gelovigen, als ze sterven, met Hem zullen zijn, is het duidelijk dat gelovigen onmiddellijk naar de hemel gaan als ze sterven. Het is belangrijk om te vermelden dat als ik zeg: "gelovigen gaan onmiddellijk naar de hemel als ze sterven"; Ik verwijs naar de verlore ziel van de gelovige - en niet hun lichaam. Er zijn sommigen binnen het christendom die het sterk oneens zijn met mijn stelling dat wanneer een gelovige sterft, zijn geest onmiddellijk naar de hemel gaat om bij Yeshua te zijn. In plaats daarvan beweren ze dat iemands ziel op aarde slaapt, totdat de Messias terugkeert en de opstanding brengt. Ze verwijzen naar de wederkomst. Paulus verwijst echter naar een ander type opstanding die hij onze Gezegende Hoop noemt.

"Verwacht de gezegende hoop en manifestatie van de glorie van onze grote G-d en Redder Yeshua de Messias." Titus 2:13

Theologen noemen de 'Gezegende Hoop' de 'Opname'. Helaas komt het steeds vaker voor onder gelovigen dat ze de opname helemaal ontkennen. Een paar jaar geleden was ik een spreker op een Messiaanse conferentie, waar een andere spreker een lezing gaf over waarom hij niet in de Opname geloofde. Zijn voornaamste reden was dat hij een dergelijke gebeurtenis niet onderwezen zag binnen het Judaïsme. Een dergelijk standpunt negeert de verklaring van Paulus in 1 Kor. 15:51, waar hij zegt dat onze 'Gezegende Hoop' een mysterie is; dat wil zeggen, iets dat niet door de profeten werd geopenbaard. Het is belangrijk dat een persoon begrijpt wat de Opname is.

In 1 Thes. 5 stelt Paulus nadrukkelijk dat gelovigen de toorn van G-d niet zullen ervaren. *"Omdat G-d ons niet heeft ingesteld voor toorn, maar tot het verkrijgen van redding door onze H-r Yeshua de Messias." 1 Thessalonicenzen 5:9*

Wat is eigenlijk onze Gezegende Hoop?

De Schrift leert dat door de Gezegende Hoop gelovigen in Messias Yeshua de toorn van G-d niet zullen ervaren, omdat ze dan niet op aarde zullen zijn gedurende de periode die bekend staat als de Grote Verdrukking. Hoe zullen geloven hieraan ontsnappen? De Opname is afgeleid van het Latijnse woord voor 'iets snel van zijn plaats nemen of wegrukken/verwijderen'. Dit idee wordt uitgedrukt in 1 Thessalonicenzen 4:17. In dit vers informeert Paulus de lezer dat de Messias uit de hemel zal neerdalen en dat wij, die nog in

leven zijn, zullen worden weggerukt - samen met degenen die dood zijn. Het is zeer belangrijk dat men begrijpt dat het woord **"wij"** alleen verwijst naar gelovigen in Messias Yeshua die op dat moment in leven zijn; terwijl de uitdrukking **"zij die gestorven zijn"** betrekking heeft op gelovigen gedurende de laatste 2000 jaar die de boodschap van het evangelie van Jezus hadden aanvaard voordat ze stierven.

Er lijkt een conflict te zijn tussen wat zojuist is gezegd en wat eerder in dit artikel is vermeld. Als de gelovigen die in geloof zijn gestorven, niet verzameld worden totdat de Opname plaats vindt, **hoe kan het dan correct zijn om te zeggen 'dat wanneer een gelovige komt te overlijden, hij of zij dan direct aanwezig zal zijn bij Yeshua?'** Voordat een antwoord wordt gegeven op deze legitieme vraag, moeten we eerst een andere kwestie in deze discussie betrekken; namelijk het concept van **"zielslaap"**, waarnaar eerder hebben verwezen. Zielenslaap is een dwalende doctrine die beweert dat wanneer een persoon sterft, zijn ziel in zijn lichaam in een staat van bewusteloosheid (slaap) blijft tot de tijd van de Opname voor een gelovige, en tot de tijd van oordeel voor niet-gelovigen. (Sommige aanhangers van de leer van de zielenslaap verwerpen de Opname helemaal en stellen dat de ziel slaapt tot de wederkomst van de Messias).

Degenen die deze doctrine aanhangen, zien Jezus' leer van de rijke man en Lazarus in Lukas 16 als louter metaforisch. Met andere woorden, het is een gelijkenis om een punt te illustreren en moet niet letterlijk worden genomen. Het probleem met zo'n visie is dat nergens in de tekst staat dat dit verhaal een gelijkenis is. Vaak wordt de lezer namelijk geïnformeerd wanneer Yeshua een gelijkenis geeft. Dat is hier niet het geval. De taal van de tekst is ook verhalend en verwijst in het geheel niet naar die van een metaforische leer (gelijkenis). Daarnaast, zou het zeer problematisch zijn voor Yeshua om dit verhaal te gebruiken om een Bijbels punt te illustreren, wanneer het verhaal gebaseerd is op valse theologie. Daarom moet men tot de conclusie komen dat het onderwerp van dit verslag feitelijk is; dat wil zeggen, 'Hades' en 'Abrahams boezem' zijn letterlijke plaatsen binnen sjeool en mensen gaan niet naar een staat van bewusteloosheid wanneer ze sterven.

De echte verwarring met betrekking tot de leer van de zielenslaap is gebaseerd op het niet correct begrijpen van de bedoeling, van de Bijbelse verklaring, betreffende degenen die op aarde slapen. Dit gezegde, dat niet alleen in de Bijbel voorkomt, maar ook in het primaire gebed van de synagogedienst, de Amidah genaamd, moet niet letterlijk worden opgevat. Het is duidelijk dat in het jodendom en ook in de Schrift de 'dood' vaak als 'slaap' wordt genoemd. Jezus verwees bijvoorbeeld naar de 12-jarige dochter van Jarius (Yair) die duidelijk was gestorven, alsof ze alleen maar sliep. Het was duidelijk dat het wonder niet was dat Jezus haar wakker maakte uit een dutje, maar dat ze werkelijk was gestorven en dat Hij haar uit de dood had opgewekt. Evenzo, toen Stefanus in Handelingen 7 werd gestenigd, zegt de Schrift dat hij in slaap viel (Handelingen 7:60). De vraag die men moet stellen is eenvoudig: **"Waarom spreekt de Bijbel en dus het jodendom over de dood als slaap?"** Het antwoord heeft betrekking op **de opstanding. Op dezelfde manier dat wanneer iemand gaat slapen er een verwachting is van wakker worden; zo zou er, wanneer iemand sterft, de rotsvaste verwachting moeten zijn om weer op te staan.**

Daniël zegt in hoofdstuk 12 dat er twee soorten opstanding zijn: degenen die tot eeuwig leven zullen worden opgewekt en anderen tot eeuwige schande en schande. *"Velen van degenen die in het stof van de aarde slapen, zullen ontwaken, sommigen tot eeuwig leven en sommigen tot eeuwige schande en gruwel."* Daniël 12:2

Dus de dood is niet het einde van iemands bestaan, hij zal opstaan. Maar wat zal er worden opgewekt en wanneer?

Het antwoord op deze vraag is essentieel om te begrijpen waarom de leer van de zielslaap onjuist is en wat er werkelijk met een persoon gebeurt als hij of zij sterft. Dit antwoord verklaart ook waarom het **geen** conflict is om te stellen dat wanneer een gelovige sterft, hij of zij onmiddellijk aanwezig is bij Yeshua, en tijdens de opname verzameld zal worden. Waarom is het geen tegenstelling? Omdat datgene wat direct na het overlijden naar Jezus toe gaat, de is ziel; en dat wat wordt verzameld zijn de getransformeerde overblijfselen van de gelovige. Dit zal op een later moment nog heldere naar voren komen als ik antwoord geef op de vraag wat er gebeurt met een persoon wanneer hij of zij komt te overlijden. Dit antwoord moet in twee categorieën worden verdeeld: gelovigen en niet-gelovigen:

De ongelovige

Wanneer een persoon niet reageert op de evangelieboodschap van Yeshua, om welke reden dan ook, wanneer deze persoon sterft, scheidt zijn of haar ziel zich van het lichaam en daalt af in de hel. Men moet niet vergeten dat de ziel echt de essentie van de persoon is. In de hel wordt de ziel van deze persoon voortdurend gekweld, wat zal voortduren tot na het Duizendjarige Koninkrijk. Na het Duizendjarige Koninkrijk zal zijn ziel worden opgewekt en komen te staan voor de Grote Witte Troon van G-d, waar hij zal worden veroordeeld voor zijn werken. Omdat hij ook het evangelie heeft verworpen, zullen hij en de anderen die Yeshua verwierpen voor eeuwig in de zee van (eeuwig) vuur worden geworpen.

De gelovige

Elke gelovige zal **deelnemen** aan de Gezegende Hoop, d.w.z. de Opname. Zoals eerder vermeld, hebben we het over gelovigen door alle generaties heen. Die gelovigen die vóór de Opname waren gestorven, zullen bij de Messias in de hemel zijn. (De lezer moet niet vergeten dat we alleen verwijzen naar de ziel van de gelovige). Hun lichamen zijn van nature vergaan tot stof, ongeacht hoe ze stierven en wat er feitelijk met de overblijfselen is gedaan. Op het moment van de Opname zullen deze overblijfselen op wonderbaarlijke wijze worden getransformeerd in een nieuw lichaam, dat speciaal voor het Koninkrijksbestaan zal worden gecreëerd en verenigd met de ziel. Onmiddellijk daarna zullen de lichamen van de gelovigen, die op dit moment nog in leven zijn, op dezelfde manier worden getransformeerd. Dit betekent dat ze hetzelfde soort Koninkrijks-lichaam zullen ontvangen en zich bij die gelovigen van vorige generaties zullen samenvoegen om gezamenlijk met de Messias (in de lucht), door Hem in de hemel worden opgenomen, gedurende de Grote Verdrukking op aarde.

Het is aan het einde van de Grote Verdrukking dat Yeshua naar de aarde zal terugkeren om Zijn toorn te bevestigen en Israël te bevrijden. Zij zullen die Hem dan ontvangen; evenals degenen uit de heidenen die na de Opname tot geloof zijn gekomen. Het is kort na Zijn Tweede Komst, dat Zijn Koninkrijk voor duizend jaar zal worden gevestigd. Aan het einde van deze duizend jaar, en een korte extra tijd van G-d's toorn, (Deze toorn zal worden uitgestort over degenen die zijn geboren tijdens het Duizendjarige Koninkrijk en die Yeshua hebben afgewezen), dan zal de laatste staat van G-d's Koninkrijk, Het Nieuwe Jeruzalem, worden gevestigd.

Mogen we klaar zijn voor deze gebeurtenissen door middel van onderwerping (bereidwilligheid om te gehoorzamen) aan het Woord van G-d en de bediening van de Heilige Geest.